

सर्वशास्त्रार्थसंग्रहः

Encoded and proofread by Shrisha Rao shrao at dvaita.org

॥ श्री गुरुभ्यो नमः हरिः ॐ ॥

ॐ विष्णुरेव विजिज्ञास्यः सर्वकर्ताऽगमोदितः ।
समन्वयादीक्षतेऽपि पूर्णानंदोऽंतरः खवत् ॥ १.१ ॥
प्रणेता ज्योतिरित्यादैः प्रसिद्धैरन्यवस्तुषु ।
उच्यते विष्णुरेवैकः सर्वैः सर्व गुणत्वतः ॥ १.२ ॥
सर्वगोऽत्ता नियन्ता च दृश्यत्वाद्दुर्ज्ञितः सदा ।
विश्वजीवांतरत्वादैर्लिङ्गैः सर्वैर्युतः स हि ॥ १.३ ॥
सर्वाश्रयः पूर्णगुणः सोऽक्षरः सन् हृदब्जगः ।
सूर्यादिभासकः प्राणप्रेरको दैवतैरपि ॥ १.४ ॥
ज्ञेयो न वेदैः शूद्रादैः कन्दकोऽन्यश्च जगत्पतिः ।
पतित्वादिगुणैर्युक्तः तदन्यत्र च तत्त्वतः ॥ १.५ ॥
मुख्यतः सर्वशब्दैश्च वाच्य एको जगत्पतिर्देव ।
अव्यक्तः कर्मवाच्यैश्च वाच्य एवोऽमितात्मकः ॥ १.६ ॥
अवान्तरं कारणं च प्रवृत्तिः प्रणयमेव च ।
इत्यादन्यत्र नियतैरपि मुख्यतः गोदितः ।
शब्दैरतोऽनन्तगुणो गच्छेद्वा योगवृत्तयः ॥ १.७ ॥
॥ इति प्रथमः अध्यायः ॥
॥ १.८ ॥ द्वितीयोऽध्यायः ॥
ॐ श्रौतस्मृतिरुद्धत्वात् स्मृतयो न गुणान्हरेः ।
निषेद्धं शानुषुदातेत्यत्वान्मानमुत्तमम् ॥ २.१ ॥
असञ्जीवप्रानादिशब्दाब्रह्मैव नापरम् ।
वदन्ति कारणत्वेन क्वापि पूर्णगुणो हरिः ॥ २.२ ॥
स्वातन्त्र्यात्सर्वकर्तृत्वान्नायुक्तं तद्भवेच्छ्रुतिः ।
पूर्णान्मूलतया सर्व समयानामयुक्तितः ॥ २.३ ॥
न नाद्विरोधाद्ब्रह्मचनं वैदिकं शङ्कयतां ब्रजेत् ।
आकाशादिसमस्तं च तज्जं तेनैव लीयते ॥ २.४ ॥
सोऽनुत्पत्तिलयः कर्ता जीवः तद्वशगः सदा ।
तदाभासो हरिः सर्व रूपेष्वपि समः सदा ॥ २.५ ॥
मुख्यप्राणश्चेन्द्रियाणि देहश्चैव तदुद्भवाः ।

मुख्यप्राणवशे सर्वं स विष्णोर्वशगः सदा ॥ २.६ ॥
सर्वं दोशोज्झितः तस्माद् भगवान् पुरुषोत्तमः ।
उक्ता गुणाश्चाविरुद्धास्तस्य वेदेषु सर्वथा ॥ २.७ ॥

॥ इति द्वितीयोऽध्यायः ॥

॥ अथ तृतीयोऽध्यायः ॥

ॐ शुभेन कर्मणा स्वर्गं निरयं च विकर्मणा ।
मिथ्याज्ञानेन च तमो ज्ञानेनैव परं पदम् ॥ ३.१ ॥
याति तस्माद्विरक्तः सन् ज्ञानमेव समाश्रयेत् ।
सर्वावस्थाप्रेरकश्च सर्वरूपेष्वभेदवान् ॥ ३.२ ॥
सर्वदेशेषु कालेषु स एकः परमेश्वरः ।
तद्भक्तिस्तारतम्येन तारतम्यं विमुक्तिगम् ॥ ३.३ ॥
सच्चिदानन्द आत्मेति मानुषैस्तु सुरेश्वरैः ।
यथा क्रमं बहुगुणैर्ब्रह्मणत्त्वखिलैर्गुणैः ॥ ३.४ ॥
उपास्यः सर्वदेवैश्च सर्वैरपि यथा बलम् ।
ज्ञेयो विष्णुर्विशेषस्तु ज्ञाने स्यादुत्तरोत्तरं ॥ ३.५ ॥
सर्वेऽपि पुरुषार्थास्युः ज्ञानादेव न संशयः ।
न लिप्यते ज्ञानावञ्च सर्वदोषैरपि क्वचिद् ॥ ३.६ ॥
गुणदोषैः सुखस्यापि वृद्धिं हासौ विवर्जिता ।
नृणां सुराणां मुक्तौ तु सुखं क्लृप्तं यथा त्वम् ॥ ३.७ ॥
॥ इति तृतीयोऽध्यायः ॥

॥ अथ चतुर्थोऽध्यायः ॥

ॐ विष्णुर्ब्रह्म तथाऽदित्येव तन्मोपासनम् ।
कार्यमापद्यपि ब्रह्म तेन नित्यं प्रोक्षताम् ॥ ४.१ ॥
प्रारब्धकर्मणोऽन्यस्य ज्ञानादेव परिक्षयः ।
अनिष्टस्योऽभयस्य सर्वस्यान्यस्य भोगतः ॥ ४.२ ॥
उत्तरेषोत्तरेष्वेवं यावत् प्राप्य विमुक्तिगाः ।
प्रविश्य भुञ्जन् भोगांस्तदन्तर्बहिरेव वा ॥ ४.३ ॥
वायुर्विष्णुं प्राप्यैव भोगश्चैवोत्तरोत्तरम् ।
उत्क्रान्त्वा मार्गा मुक्तिं यान्ति देहक्षयात्सुराः ॥ ४.४ ॥
अर्चिरादि तत्र वायुं प्राप्य तेन जनार्दनम् ।
यान्युत्तमं नरोच्चाद्या ब्रह्मलोकात्सहाऽमुना ॥ ४.५ ॥
तत्रैव इत्थं भोगाश्च चिदानन्द शरीरिणः ।
तत्रैव सृष्ट्यादिविशयं महासामर्थ्यं मप्यते ॥ ४.६ ॥
यथेष्टशक्तिमन्तश्च विना स्वाभाविकोत्तमान् ।
अनन्यवशगाश्चैव वृद्धिहास विवर्जिताः ।
दुःखादिरहितं नित्यं मोदन्तेऽविरतं सुखम् ॥ ४.७ ॥

पूर्णप्रज्ञेन मुनिना सर्वशास्त्रार्थसंग्रहः ।
कृतोऽयं प्रीयतां तेन परमात्मा रमापतिः ॥ ४.८ ॥
नमो नमोऽशेषदोषदूर पूर्णगुणात्मने ।
विरिञ्चिश्चर्वपूर्वेड्य वंद्याय श्रीवराय ते ॥ ४.९ ॥
॥ इति चतुर्थोऽध्यायः ॥
इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितं
ब्रह्मसूत्राणुभाष्यं सम्पूर्णम्
॥ भारतीरमणमुख्यप्राणंतर्गत श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥

DR. RAJENDRAJIK DR. RUDRA (V.P.F.)